

Eigentijdse Evangelisatie

Enkele vragen en problemen om over na te denken

Bron: <http://www.middletonbiblechurch.org/separate/contem.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Hoe kunnen we hedendaagse evangelisatie goed evalueren?

“Beproof (toets alle dingen door het Woord van God) alle dingen, behoud het goede” (1 Thessalonicenzen 5:21; vgl. Hebreëën 5:14; Filippenzen 1:9-10). Een pragmatische benadering is deze: “Als het werkt, moet het goed zijn! Kijk naar de resultaten! Zielen worden gered! Er gebeuren echt dingen en dus moeten we in het centrum van Gods wil staan!” Maar onze benadering is deze: “Wat zegt de Schrift (vgl. Romeinen 4:3)? Als God het zegt, dan moet het juist zijn! Wat zegt God over evangelisatie? Wat is Gods methodologie? Wat is Gods prioriteit bij evangelisatie?” Evangelistische inspanningen moeten worden beoordeeld en geëvalueerd op basis van Gods onfeilbare Woord, niet op resultaten.

Moeten fundamentalisten bij evangelisatie-inspanningen samenwerken met theologisch-liberalen en / of rooms-katholieken, en andere uiteenlopende groepen? Kunnen evangelisatiecampagnes worden gesponsord door liberalen, modernisten en ongelovigen? Moeten evangelicals liberale kerkmensen oproepen om te leiden in gebed, comités te leiden en deel te nemen aan het counsellen van degenen die een geloofsbeslissing nemen?

De Bijbel geeft het volgende gebod: “Vorm geen ongelijk span met ongelovigen ... Ga daarom uit hun midden weg en zonder u af” (2 Korinthiërs 6:14-17; vgl. Openbaring 18:4; Deuteronomium 22:9-11). Als een os en een ezel samen onder een juk staan, zijn ze bij hetzelfde werk betrokken. Ze zitten “in hetzelfde team” en werken samen aan gemeenschappelijke doelen en doelstellingen. Gelovigen mogen niet samenwerken met ongelovigen bij het vervullen van de Grote Opdracht (Mattheüs 28:19). Een voetballer zou er nooit aan denken om de bal aan een lid van het andere team te geven! De Heer Jezus riep nooit ongelovigen in dienst om het werk van God uit te voeren. De vaste houding van onze Heer ten opzichte van de vals-religieuze leiders en dwalingen van Zijn tijd was er een van rechtvaardige verontwaardiging, bestraffing en genadeloze aanklacht (Mattheüs 23:13-36). Zijn houding was zeker niet een van verzoening.

Er is een verschil tussen het evangelie prediken *aan* een liberaal en het evangelie prediken *met* een liberaal. De eerste valt binnen het bereik van Bijbelse evangelisatie; het tweede kan alleen als oecumenisch compromis worden beschouwd. We zullen nooit onze krachten bundelen met ongelovigen, ook niet met het doel zielen te winnen.

God heeft een verschil gemaakt tussen de verlost en de ongeredden en God eist dat dit verschil duidelijk en goed gedefinieerd is - vandaar de noodzaak van afzondering. Het Woord van God omschrijft dit verschil als volgt: rechtvaardigheid / onrechtvaardigheid; licht / duisternis; Christus / Belial; gelovige / ongelovige; tempel van God / afgodstempel. Tussen hen kan er geen gemeenschap, eensgezindheid, deel of overeenkomst zijn (2 Korinthiërs 6:14-16). De duidelijke scheidslijn tussen fundamentalisme en modernisme en tussen waar christendom en vals christendom moet worden gehandhaafd. Tussen die twee is er een grote kloof (vergelijk Lukas 16:26)!

Moeten we religieuze leiders die niet gezond zijn in het geloof, aanmoedigen, bijstaan of met hen samenwerken?

“Als iemand bij u komt en deze leer niet brengt, ONTVANG HEM NIET in huis en begroet hem niet. Want wie hem begroet, die heeft deel aan zijn slechte werken” (2 Johannes 10-11).

“En ik roep u ertoe op, broeders, hen in het oog te houden die onenigheden teweegbrengen en struikelblokken opwerpen tegen het onderricht dat u hebt ontvangen, en **KEER U VAN HEN AF**” (Romeinen 16:17).

“**VERWERP** een ketters mens na een eerste en tweede terechtwijzing” (Titus 3:10).

“Zij hebben een schijn van godsvrucht, maar hebben de kracht ervan verloochend. **KEER U OOK VAN HEN AF**” (2 Timotheüs 3:5; vgl. “Kracht” in Romeinen 1:16; 1 Korinthiërs 1:18, 24).

Moeten we samenwerken met degenen die een “ander” evangelie prediken? “Maar zelfs als wij, of een engel uit de hemel, u een evangelie zouden verkondigen, anders dan wat wij u verkondigd hebben, die zij **VERVLOEKT** (*anathema*)” (Galaten 1:6-9).

“Ik herinner u eraan hoe ik u (Timotheüs), toen ik naar Macedonië reisde, ertoe opgeroepen heb in Efeze te blijven om sommigen te **BEVELEN GEEN ANDERE LEER TE ONDERWIJZEN**” (1 Timotheüs 1:3).

De handen ineenslaan om met degenen die een ander evangelie prediken samen te werken, brengt Gods vloek (*anathema*) met zich mee en niet Zijn zegen.

“Vorm geen ongelijk span met ongelovigen, want wat heeft gerechtigheid gemeenschappelijk met wetteloosheid, en welke gemeenschap is er tussen licht en duisternis? 15 En welke overeenstemming is er tussen Christus en Belial? Of wat deelt een gelovige met een ongelovige? 16 Of welk verband is er tussen de tempel van God en de afgoden? Want u bent de tempel van de levende God, zoals God gezegd heeft: Ik zal in hun midden wonen en onder hen wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen Mijn volk zijn. 17 Ga daarom uit hun midden weg en zonder u af, zegt de Heere, en raak het onreine niet aan, en Ik zal u aannemen, 18 en Ik zal u tot een Vader zijn, en u zult Mij tot zonen en dochters zijn, zegt de Heere, de Almachtige”
(2 Korinthiërs 6:14-18)

Moeten valse leraren worden behandeld als vrienden of als vijanden van de kerk van Jezus Christus?

“Moest u de goddeloze helpen en zij die de **HEERE** haten, liefhebben? Hierom rust op u grote toorn” (2 Kronieken 19:2).

“Want velen – ik heb dikwijls met u over hen gesproken en zeg het nu ook onder tranen – wandelen als **vijanden** van het kruis van Christus. Hun einde is het verderf, hun god is de buik en hun eer is in hun schande; zij bedenken aardse dingen” (Filippenzen 3:18-19).

“Want zulke mensen **dienen niet onze Heere Jezus Christus**, maar hun eigen buik, en door fraaie woorden en mooie praat bedriegen zij de harten van de argeloze mensen” (Romeinen 16:18).

“Al zijn er ook sommigen die u in verwarring brengen en het Evangelie van Christus willen verdraaien” (Galaten 1:7).

Moet de evangelist de mensen waarschuwen voor ongeloof en afvalligheid in de kerk?

Omdat ze niet waarschuwen, druipen de handen van veel evangelisten van het bloed (vgl. Ezechiël 33:6). Paulus was vrij van het bloed van alle mensen, niet omdat hij elk huis in Efeze bereikte met het evangelie, maar omdat hij niet schuwde de **hele** raad van God aan de gelovigen in Efeze bekend te maken (Handelingen 20:26-27). Paulus hield niet op de kudde te waarschuwen voor de “wrede wolven” die van buitenaf in de kerk zouden komen en die van binnenuit zouden opstaan (Handelingen 20:29-32). Veel evangelisten vinden het tegenwoordig erg onethisch en buitengewoon moeilijk om te waarschuwen voor zulke wolven die medewerkers zijn in de evangelisatiecampagnes en mede-zitters op de podiums! Alle gelovigen, inclusief evangelisten, wordt geboden om de geesten te toetsen, “want er zijn veel valse profeten in de wereld uitgegaan” (1 Johannes 4:1). De Heer Jezus legde de dwaling van eigentijdse religieuze leiders bloot (Mattheüs 22:29) en Hij waarschuwde Zijn discipelen consequent tegen valse leraren (Mattheüs 7:15-20; 16:6-12; 24:4-5; Lukas 12:1:15). De evangelist moet niet alleen prediken dat Christus “de weg” is, maar hij moet volhouden dat Christus “de enige weg” is en dit vereist een waarschuwing tegen “valse wegen” die tot verwoesting leiden.

Als een waarschuwing tegen valse leraren door God niet nodig was gevonden, dan zou Petrus de hoofdstukken 2 en 3 van zijn tweede boek hebben weggelaten, de zeven brieven aan de Aziatische kerken in Openbaring zouden sterk zijn ingekort, de pastorale brieven zouden zijn samengevat in slechts een paar hoofdstukken en de boeken van 2 Johannes, Judas en Galaten zouden in de canon ontbreken!

Moet de evangelist zijn bekeerlingen terugsturen naar “de kerk van hun keuze”?

Een gangbare praktijk onder evangelisten met een grote naam is om nieuwe bekeerlingen terug te sturen naar “de kerk van hun keuze”. Deze praktijk kan buitengewoon schadelijk zijn voor een nieuwe gelovige. Nieuwe bekeerlingen moeten worden beschermd tegen kerkleiders die beweren “christen” te zijn, maar die de fundamentele waarheden van het Woord van God ontkennen. Hoe kan een pasgeboren baby in Christus worden geholpen en gestabiliseerd in een liberale kerkomgeving waar de Bijbel niet wordt geloofd of serieus wordt genomen? Hoe kunnen lammetjes meedogenloos voor de wolven worden gegooid! Moeten de nieuwe gelovigen niet worden gewaarschuwd voor Satans dienaren die verschijnen als “dienaren van gerechtigheid” (2 Korinthiërs 11:13-15)?

In plaats van deze kerken aan te bevelen, moet ernstig voor dezen gewaarschuwd worden. We moeten bekeerlingen naar de “kerk van Gods keuze” sturen. We moeten nieuwe gelovigen zorgvuldig naar kerken leiden die Bijbelgelovig, Bijbelonderwijzend en Bijbelbeoefenend zijn, maar hoe vaak hoor je een beroemde evangelist dit soort specifieke aanwijzingen geven?

Wat zou onze relatie moeten zijn met een christelijke broeder die consequent en moedwillig ongehoorzaam is aan de apostolische geboden, waaronder 2 Korinthiërs 6:14-17; Romeinen 16:17; Titus 3:10; en 2 Johannes 10?

“En wij bevelen u, broeders, in de Naam van onze Heere Jezus Christus, dat u afstand neemt van iedere broeder die ongeregeld wandelt en niet naar de overlevering die hij van ons ontvangen heeft” (2 Thessalonicenzen 3:6; vgl. 2:15).

“Als iemand niet gehoorzaam is aan ons woord door middel van deze brief, maak hem als zodanig bekend en laat u niet met hem in, opdat hij tot inkeer komt. En beschouw hem niet als een vijand, maar wijs hem terecht als een broeder” (2 Thessalonicenzen 3:14-15).

Is het LIEFDE om je af te zonderen van een ongehoorzame gelovige volgens 2 Thessalonicenzen 3:6 en 3:14-15?

Liefde is gehoorzaamheid aan de geboden van Christus (Johannes 14:21-24; 15:9-10; 1 Johannes 2:3-6; 5:2-3; etc.). Liefde verheugt zich in de waarheid, niet in ongerechtigheid (1 Korinthiërs 13:6). Liefde onderscheidt en beproeft (Filippenzen 1:9-10). Liefde handhaaft een gezonde leerstelling positie (2 Timotheüs 1:13; vgl. 1 Timotheüs 1:3-5). Het meest liefdevolle dat kan worden gedaan aan een gelovige die weigert zich aan Gods geboden te onderwerpen, is zich van hem terug te trek-

ken en geen omgang met hem te hebben, hem evenwel niet als een vijand te beschouwen, maar hem te vermanen als een broeder!

Moet een evangelist gemotiveerd worden door de filosofie van “Zielen ten koste van alles!”?

Hoewel we bereid zouden moeten zijn ons leven op te offeren voor de redding van de verlorenen, mag dit nooit onze allerhoogste motivatie zijn. Het zou eerder dit moeten zijn: “Trouw aan God en gehoorzaamheid aan Zijn Woord ten koste van alles!” De jezuïetenfilosofie dat het doel de midde-len heiligt, is een gruwel voor de Heer (vgl. Romeinen 3:8¹; 6:1-2²). De christelijke atleet moet de spelregels volgen als hij beloond wil worden (2 Timotheüs 2:5). “Zie, **gehoorzamen is beter dan slachtoffer**, opmerkzaam zijn beter dan het vet van rammen” (1 Samuël 15:22-23).

Moeten we kiezen tussen “het evangelie prediken” en “het geloof verdedigen”?

Absoluut niet! Beide zijn Schriftuurlijke imperatieven (gebiedend) en beide moeten op Gods manier worden uitgevoerd! We moeten het evangelie onder alle naties prediken (Lukas 24:47) en we moeten ernstig strijden voor het geloof dat eens aan de heiligen werd overgeleverd (Judas 3). De vroege kerk deed het allebei!

Wat moet onze eigen houding zijn ten opzichte van verloren mensen bij het onderscheiden van problemen bij hedendaagse evangelisatie?

Het is heel gemakkelijk om kritiek te hebben op anderen en zelf schuldig te zijn! We beoordelen anderen en veroordelen onszelf (Romeinen 2:1³)! We hebben een beladen, brandend hart nodig voor de VERLORENEN! Het kan niet zijn dat we kritisch zouden zijn over het compromitteren van evangelisatie, terwijl ons eigen hart koud en onvruchtbaar is over het winnen van de verlorenen.

“Als ik het Evangelie verkondig, is er voor mij namelijk geen reden tot roemen. De noodzaak daarvan is mij immers opgelegd. En wee mij, als ik het Evangelie niet verkondig!” (1 Korinthiërs 9:16).

Is de grote opdracht voor alle gelovigen?

Nee, de Grote Opdracht in Mattheüs 28:19-20 is alleen voor getrouwe, gehoorzame en aanbidde-nde gelovigen!

Moeten we ons zorgen maken over cijfers en “statistisch succes”?

We zouden bezorgd moeten zijn over elke persoon op aarde. We zouden moeten willen wat God wil en verlangen naar wat Hij wil. God verlangt dat alle mensen gered worden en tot volledige kennis van de waarheid komen (1 Timotheüs 2:4) en we moeten dit verlangen delen. Onze grootste vreugde zou moeten zijn om gelovigen in de waarheid te zien wandelen (3 Johannes 4; 2 Johannes 4). We moeten altijd onthouden dat het God is die Zijn kerk bouwt (Mattheüs 16:18); het is God die dagelijks aan de kerk toevoegt die gered moeten worden (Handelingen 2:27); het is God die de groei geeft (1 Korinthiërs 3:6-7); en het is God die elke gelovige onderdoopt in het lichaam van Christus (1 Korinthiërs 12:13). Alleen God kan overtuigen (Johannes 16:8), redden (Hebreeën 7:25), behouden (Johannes 10:28) en het grote heilswerk waarmee Hij begon (Filippenzen 1:6), volbrengen. Onze eerste zorg zou niet op aantallen moeten liggen, maar op getrouwheid (1 Korinthiërs 4:2). Onze enige motivatie zou Gods “goed gedaan” moeten zijn bij de rechterstoel van Christus (Mattheüs 25:14-30; 1 Korinthiërs 3:11-15; 2 Korinthiërs 5:9-11; Romeinen 14:10-12; Filippenzen 3:8)!

Moet de kerk zijn toevlucht nemen tot goedkope en sensationele promotionele trucs om de aandacht van zondaars te trekken?

¹ “Laten wij het kwade doen, opdat het goede daaruit voortkomt” (Romeinen 3:8).

² “Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade toeneemt?” (Romeinen 6:1-2)

³ “Daarom bent u niet te verontschuldigen, o mens, wie u ook bent die anderen oordeelt, want waarin u de ander oordeelt, veroordeelt u uzelf. U immers die anderen oordeelt, doet dezelfde dingen” (Romeinen 2:1).

“In sommige kerken hangt tegenwoordig een soort carnavalsfeer: ‘Rijd met onze zondagsschoolbus. Als je dat doet, ben je misschien de gelukkige die een biljet van \$5,00 onder je stoel ontdekt’. Men wordt ziek van de excessen waarvoor sommigen vandaag zijn gegaan. Het ruikt naar het vlees en verlaagt het evangelie. De hoge en heilige boodschap van het kruis wordt door het stof gehaald voor het publiek. Het wordt tijd dat christenen overal roepen: ‘Genoeg!’

Dit is niet gezegd om elke promotie af te wijzen. Er is zeker een plaats voor promotie die van goede smaak getuigt en die Christus eert, waardig en effectief. De kerk van Jezus Christus zou echter niet in een circus mogen worden veranderd. De kerk die het Woord van God predikt in de kracht van de Geest, zal in staat zijn om zondaars aan te trekken en zal velen van hen gered zien worden zonder toevlucht te nemen tot goedkope en smakeloze methoden” (Ernest D. Pickering, *The Theology of Evangelism*, Baptist Bible College Press, Clarks Summit, Pennsylvania, blz. 46-47).

Hoe kunnen Godgerichte, Christus-erende en Bijbelonderwijzende plaatselijke kerken effectieve getuigen zijn in onze hedendaagse wereld?

Er kan geen beter antwoord worden gegeven dan dat van Dr. G. Campbell Morgan:

“Er is een tolerantie die verraad is. Er is een vrede die voortkomt uit verlamming. Er zijn tijden dat de kerk NEE moet zeggen tegen degenen die om samenwerking met haar zouden vragen bij het doen van haar werk op basis van een compromis. Afzijdig staan kan leiden tot uitsluiting en vervolging; maar het zal macht en invloed behouden. Als de kerk van God in de steden van vandaag zich afzijdig zou houden van de principes van de tijd, afgezonderd van de materialistische filosofieën, en haar getuigenis zou brengen van de algenoegzaamheid van Christus, en de volmaaktheid van Zijn verlossing, alhoewel vervolgd en verstoten, dan kan dit voor haar betekenen dat mensen naar haar zouden uitzien in het uur van hun verbrokenheid, verdriet en nood. De reden dat mensen vandaag niet naar de kerk uitzien is dat ze haar eigen invloed vernietigd heeft door compromis”

Moge onze evangelisatie op God gericht zijn, moge ons evangelie de gekruisigde Christus zijn, moge onze kracht God de Heilige Geest zijn en moge de Heer van de oogst het behagen een volk uit te roepen voor Zijn naam en voor Zijn heerlijkheid!

Lees verder:

- o Rubriek “Evangelisatie”: <http://www.verhoevenmarc.be/evangelisatie.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm